

حزب کمونیست یونان و بحران اقتصادی

حزب کمونیست یونان برای گذر از سرمایه داری مبارزه می کند و نه برای تخفیف آن

Petros Mentis

برگردان ناهید جعفرپور

با نگاه به نظارات همبستگی با یونان در برلین و اعتراضات سراسری در یونان روزنامه یونگه ولت سخنرانی پتروس منتیس را که در هفته گذشته در گردهم آئی در برلین در باره "وظائف کنونی مبارزات ضد امپریالیستی" ایراد شده است به چاپ رسانده است که به لحاظ اهمیت آن به فارسی برگردانده می شود..

پتروس در سخنرانی خود اینگونه آغاز به سخن می نماید:
رفقا و دوستان عزیز!

ما کمونیست ها از بحران اقتصادی سرمایه داری نه متعجب گشته ایم و نه غافلگیر. ما بر این آگاهیم که بحران سرمایه داری اجتناب ناپذیر است حال چه بطور لیبرالی و یا چه بطور سوسیال دمکراسی نسبت به آن عکس العمل نشان داده شود. در تاریخ سیستم سرمایه داری تا کنون بحران های اقتصادی بسیاری وجود داشته است و تمامی این بحران ها ریشه در وخیم شدن تضادهای اصلی و یا بهتر بگوییم ریشه در همواره اجتماعی شدن بزرگ تولید و تمایل خصوصی به سود حاصله از آن دارد.

ما می دانیم که سیستم سرمایه داری یک سیستم استثمارگر است و عملکردی بدون نقشه و هرج و مرج طلبانه دارد که کمک می کند تا حداکثر سود حاصل شود. سودی که در خدمت رفع نیازهای مردم نیست.

با طرح این مسائل ما چه چیزی را می خواهیم بگوئیم؟
در یونان در حال حاضر جدل های سیاسی/ایدئولوژیکی در باره ریشه واقعی بحران در حرکت است و این هم روشن است که اگر ما ریشه و یا دلیل بحران را بشناسیم در این صورت می توانیم برای آن راه حلی و یا راه خروجی ارائه دهیم.

نیروهای اپورتونیستی

نظریه های نیروهای اپورتونیستی ای مانند چپ های انجنا (آلمان) و سیناسپیسوس در یونان در باره کاپتالیسم کازینوئی و در باره به اصطلاح شکست نولیبرالیسم و یا در باره

دولت تا گلو مقروض، از سوی مردم یونان بطور مبارزه جویانه پاسخ داده شده است. راه حل های آنان در باره یک سرمایه داری انسانی و بشردوستانه در میان مردم یونان موافقی نداشته و در مواضع حزب کمونیست یونان خیلی پیش تر از گسترش بحران اقتصادی همواره اعلام گشته است.

ما از همان آغاز بطور روشن اعلام نمودیم که هیچ وجه اشتراکی میان طبقه کارگر و سرمایه وجود ندارد حال چه در خود بحران و چه در یک رونق اقتصادی. ما به انسانهای کار (کارگران) این پیام را می رسانیم که زمان سرمایه داری بسر رسیده است. ما راه دیگری را پیش روی خود داریم راهی که نیازهای اجتماعی را در مرکز توجه خود قرار می دهد. ما امروز بیشتر از همیشه این خواست را در ارجعیت قرار می دهیم. درست امروز آنهم در زمان گجی در باره تولد مجدد سرمایه داری، قطع امید کردن ها و علامت سؤال بزرگ در باره امکان یک چشم انداز.

سوسیالیسم رویائی انتزائی نیست. بلکه برای حزب کمونیست هدف استراتژیکی مبارزاتی است. حزب کمونیست یونان با این چشم انداز تز های خود را به مشکل روز، مبارزه سیاسی را تاکتیک خود و حضورش را در محیط کار و اتحادیه کارگری به نمایش می گذارد.

ما بعد از هژدهمین جلسه حزب به این باور رسیدیم که در این موقعیت قرار گرفته ایم در باره یک ضد حمله در تمامی سطوح صحبت کنیم. یک ضد حمله در تمامی سطوح با حزبی که ضرورت و امکان یک نظم اجتماعی سوسیالیستی/کمونیستی را تاکید دارد و آنرا بعنوان تنها پاسخ به بحران اقتصادی سرمایه داری، استثمار و ستم و فشار و بربریت امپریالیستی می داند. برای ما از هر زمانی دیگر روشتر است که مبارزه ضد منوپولی و ضد امپریالیستی با مبارزه برای سرنگونی سرمایه داری یکی است.

در یونان ما در حال حاضر سختی های یک مبارزه رویاروی را تجربه می کنیم. سرمایه حمله ای را بر علیه دستاوردهای کارگران آغاز نموده است. این هدف که طبقه کارگر خسارات بحران سرمایه داری را تقبل کند. عصبیت اتحادیه اروپا و دولت سوسیال دمکرات در آتن کاملاً ویژه است. سیستم اجتماعی تغییر داده می شود. مرزها و حقوق بازنشستگی شاغلین تقلیل داده می شود. سیستم بهداشت و آموزشی خصوصی می گردد. در مجموع از تمامی ابزار استفاده می شود تا ارزش نیروی کار ارزان و ارزان تر شود و استثمار بیشتر گردد تا در نهایت درجه سود و منفعت به حداکثر خود رسد. همزمان سرمایه بزرگ حزب ما و اتحادیه کارگری یونان را مورد حمله قرار می دهد و تلاش می کند خشم و ناراحتی در میان مردم به وجود آورد و مردم را آزرده سازد و هزاران نفر را که در خیابان ها بجا اعتصاب پرداخته اند مورد تعقیب و دستگیری قرار دهد و مواضع اپورتونیستی را شدت بخشد. طبقه مسلط تلاش می کند به مردم فشار وارد کند و به آنها تلقین کند که یونان تا گلو مقروض است و مردم باید قروض را متقبل گردند تا بدینوسیله استقلال مجدداً برقرار گردد. ما مصممانه می گوئیم این گفته که ما پول نداریم و

نمی توانیم قروض خویش را بپردازیم و به ورشکستگی کشیده شده ایم تنها و تنها تلاش برای تحت فشار قرار دادن مردم است.

دولت یونان قروض چه کسی را بعهده می گیرد؟ آیا اینکار را برای نیاز های مردم می کند؟ برای اینکه حقوق بازنشستگی را افزایش دهد؟ مزد ها را افزایش دهد؟ بیمارستان و مسکن دولتی برای مردم بسازد؟ مطمئنا نه و این پرسش ها دقیقا مرکز مشکلات می باشند.

مقاومت شدید

کارگران با وجود مشکلاتشان و همچنین جنبش اتحادیه کارگران در یونان مقاومت خویش را شدت بخشیده اند. این اتفاقی نیست که اقدامات ضد کارگری نمی توانند بمانند سایر دیگر کشورهای اتحادیه کارگری به اجرا در آیند. دولت های نئو دیموکراتیا و پاسوک جرئت نکردند اقدامات ضد مردمی را به اجرا در آورند زیرا که جنبش قوی ای در مقابل آنان قرار گرفته است. جنبشی که گول نمی خورد و برای نیاز های کنونی و بهبود مناسبات زندگی مبارزه می کند.

برای ما بخصوص بعد از هژدهمین نشست حزب روشن است که مبارزه طبقاتی در یونان باید شدت گیرد. در این راه باید با ناامیدی ها جنگید و جنبش باید هدفش معین باشد. در غیر این صورت سریعاً همه چیز بر باد خواهد رفت. حداقل تجربه کشور های اروپای شرقی این را به ما نشان داد.

ما برای اضافه دستمزد ها مبارزه می کنیم و جلوی اخراج های روزانه را می گیریم. ما باید روی آن موضعی که کارگران را به حرکت در می آورد پافشاری کنیم. با این وجود هدف را نباید به فراموشی بسپاریم. زیرا که مبارزه طبقاتی ما یک هدف دارد. این هدف که رفتن این سیستم را امنیت بخشیم.

بنابراین امروز باید در یونان حزب کمونیست و طبقه کارگر و جنبش اتحادیه ها و کارگران و ائتلاف های اجتماعی و جبهه سیاسی اجتماعی مسئله قدرت سیاسی را در دستور کار خویش قرار دهند.

پاسخ ما سوسیالیسم است. این سوسیالیسم تکرار آنچه که می شناسیم نیست. بلکه بیشتر تجربه های با ارزش سوسیالیسمی را که ما از قرن 20 می شناسیم در خود حمل می کند و همزمان سوسیالیسمی است که از اشتباهات گذشته درس گرفته است.

در حال حاضر ما تنها در باره خواسته های مشخصی بحث نمی کنیم. بلکه ما در باره مسیر جنبش و اشکال مبارزه و همچنین قدرت سیاسی بحث و گفتگو می نمایم.

تظاهرات های ماه مه، اعتصاب ها، اشغال ها و همچنین دیگر اشکال مبارزاتی در همین اخیرا صورت پذیرفته اند، ابزاری هستند تا بحث راه ها را در میان مردم باز نمود و شدت داد. راه منوپل ها یا راه کارگران و قدرت مردم. راه سوسیالیسم. آن سوسیالیسمی که ما فرموله می کنیم.

بحران سرمایه داری تضاد های داخلی امپریالیسمی را اجتناب ناپذیر نموده است. اتحادیه اروپا و ائتلاف امپریالیسمی دیگر نمی توانند این مسئله را پنهان سازند. در رابطه با قروض یونان این تضاد ها میان آلمان، فرانسه، آمریکا، روسیه و چین بالا گرفت. موضوع بر سر حق رهبریت در منطقه و همچنین تقسیم بازارهای جهانی است.

حزب ما تاکید بر این ضرورت دارد که فعالیت های نیروهای کمونیستی، ضد امپریالیستی باید هماهنگ گردند. ما باید ائتلاف های خود را تشکیل دهیم. آنهم با نیروها و احزابی که موضع روشن در باره سوسیالیسم دارند. همچنین با کسانی که در مبارزاتشان جهت گیری ضد امپریالیستی و ضد منوپولیستی دارند. این ائتلاف باید جبهه دیگر را به وجود آورد. جبهه همکاری ملت ها. راه حل تاریخی مانیفست کمونیستی. این که کارگران همه کشورها متحد شوند هنوز هم بروز است.